

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบอัตราหนี้ของวัยรุ่นชายรักร่วมเพศกับวัยรุ่นชายรักต่างเพศที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบอัตราหนี้ระหว่างวัยรุ่นชายรักร่วมเพศกับวัยรุ่นชายรักต่างเพศ
3. เพื่อเปรียบเทียบอัตราหนี้ของวัยรุ่นที่รู้ว่าตนเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพฤติกรรมทางเพศและการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง

สมมติฐานในการวิจัย

1. วัยรุ่นชายรักร่วมเพศและวัยรุ่นชายรักต่างเพศที่รู้ว่าตนเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันมีอัตราหนี้แตกต่างกัน
2. วัยรุ่นชายรักร่วมเพศมีคะแนนอัตราหนี้ต่ำกว่าวัยรุ่นชายรักต่างเพศ
3. วัยรุ่นที่รู้ว่าตนเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีคะแนนอัตราหนี้ต่ำกว่าวัยรุ่นที่รู้ว่าตนเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมมากเกินไปและแบบทอดทิ้ง
4. มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพฤติกรรมทางเพศ และการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง ดังนี้
 - 4.1 วัยรุ่นชายรักร่วมเพศ รู้ว่าตนเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมมากเกินไป และแบบทอดทิ้งมากกว่าแบบประชาธิปไตย

4.2 วัยรุ่นชายรักต่างเพศ รับรู้ว่าตนเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประหลาดไปโดยมากกว่าแบบให้ควบคุมครองมากเกินไป และแบบทอดทิ้ง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาวัยรุ่นชายรักร่วมเพศ อายุ 18-21 ปี จำนวน
100 คน และนักศึกษาวัยรุ่นชายรักต่างเพศ อายุ 18-21 ปี จำนวน 100 คน ลุ่มแบบ
เฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
เพื่อให้มีความเท่าเทียมกันทาง สถานการณ์การศึกษา คณะ และภาควิชา รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น
200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ประวัติส่วนตัว
2. แบบสำรวจอัตมโนทัศน์ของเพียร์ และแฮร์ริส (The Piers-Harris Children's
Self-Concept Scale) ซึ่งแปลและดัดแปลงเป็นภาษาไทยโดย กรรณิการ์ ภูประเสริฐ
(2517)
3. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเองที่ ถิ่น แพเพอร์
(2517) สร้างขึ้นตามแนวคิดของโรเจอร์ (Rogers 1972 : 117) และได้รับการดัดแปลง
โดย สุภัทญา กุลอึ้ง (2523)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนค้นหาคุณภาพเครื่องมือ โดยนำแบบสำรวจอัตมโนทัศน์ และแบบสอบถาม
การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง ไปทดลองใช้กับนิสิตวัยรุ่นชายรักร่วมเพศและ
รักต่างเพศ อายุ 18-21 ปี จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 40 คน

2. ขึ้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวก่อน แล้วจึงให้ตอบแบบสำรวจอัตมโนทัศน์ และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเองตามลำดับ โดยไม่จำกัดเวลา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSSX โดยคำนวณและวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. หาค่าสถิติมูลฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากแบบสำรวจอัตมโนทัศน์
2. วิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนอัตมโนทัศน์ใน 7 องค์ประกอบ จำแนกตามลักษณะพฤติกรรมทางเพศ และการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way Analysis of Variance)
3. ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')
4. ใช้สถิติ ไค-สแควร์ (Chi-Square) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพฤติกรรมทางเพศ และการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง

ผลการวิจัย

1. วัยรุ่นชายรักร่วมเพศ และวัยรุ่นชายรักต่างเพศที่รับรู้ว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันมีอัตมโนทัศน์ในทุกองค์ประกอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
2. วัยรุ่นชายรักร่วมเพศมีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์ในทุกองค์ประกอบต่ำกว่าวัยรุ่นชายรักต่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. วัยรุ่นที่รับรู้ว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์ในทุกองค์ประกอบ สูงกว่าวัยรุ่นที่รับรู้ว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครอบงำมากเกินไป และแบบทอดทิ้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพฤติกรรมทางเพศและการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนี้

4.1 วัยรุ่นชายรักร่วมเพศรับรู้ว่าคุณเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป และแบบทอดทิ้งรวมกัน มากกว่าแบบประชาธิปไตย

4.2 วัยรุ่นชายรักต่างเพศรับรู้ว่าคุณเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่าแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป และแบบทอดทิ้ง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรักร่วมเพศกับตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้อง กับภาวะนี้ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในรักร่วมเพศมากขึ้น จะเป็นประโยชน์ต่อการช่วยเหลือรักร่วมเพศ

2. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง วยต่าง ๆ กัน เช่น วัยรุ่นและวัยรุ่นใหญ่ เป็นต้น

3. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ของรักร่วมเพศทั้งในเพศชาย และเพศหญิงและในกลุ่มที่ประกาศตัวว่าเป็นรักร่วมเพศ กับกลุ่มที่ไม่ประกาศตัวว่าเป็นรักร่วมเพศ

4. ในเรื่องของการอบรมเลี้ยงดู ควรได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของเด็ก เปรียบเทียบกับการอบรมเลี้ยงดูตามการรายงานของบิดามารดา เพื่อให้มีความเด่นชัดมากขึ้น

5. ควรมีการวิจัยเพื่อหาวิธีในการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นรักร่วมเพศ เพื่อให้ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ